

[Vesterager.]

nogen Maade skal lægge sig i Selen her fra Rigsdagens Side for at sprænge hverken den ene eller den anden Organisation. Jeg tror, at hvis man vil have, at disse Organisationer staa stærkt sammentømrede, vil det være klogt at holde det politiske udenfor og at gaa ind for den Tanke, jeg har slaaet stærkt til Lyd for, at det skulde være en rent faglig Organisation, saaledes at Medlemmerne saa i øvrigt kunde tage deres politiske Standpunkt efter deres indre politiske Overbevisning og støtte med al den Kraft og al den Evne, de er i Besiddelse af, det politiske Parti, som de tilhører.

Det er den Vej, man burde være gaaet, og det er den eneste farbare Vej, hvis man vil holde Tjenestemandorganisationerne sammen. Men jeg har det Indtryk, at den højtærede Finansminister kæmper for at bevare et lille politisk Tilsnit, og det maa jeg i høj Grad beklage.

Sammenligningen med andre Organisationer og Foreninger er fuldstændig ved Siden af, thi her er ikke Tale om en ganske almindelig Foreningsret. Som jeg udtalte i Gaar, under jeg Tjenestemændene al mulig Foreningsret, men her er Tale om en Forhandlingsret, som Staten byder, og det er altsaa Forholdet til Staten, der her maa drøftes. Man kan derfor slet ikke sammenligne hverken med Landboforeninger eller nogen som helst anden Forening, da disse jo slet ikke har den samme Stilling, hverken indenfor Samfundet eller i Forhold til Staten.

Jeg tror derfor, at man bliver nødt til at tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse i Udvalget. Jeg haaber saa, at der maa komme et Resultat ud af disse Forhandlinger, saa Lovforslaget kan faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen; thi jeg maa stadig fastholde, at selv om jeg for mit Vedkommende saa lidt som andre kan sige, at jeg har opnaaet lige akkurat, hvad jeg ønskede, mener jeg, at Lovforslaget, saadan som det foreligger her, i det væsentlige er af stor Betydning for Tjenestemændene og for Staten.

I en Krisetid og i en saa vanskelig Tid som den, vi maaske gaar i Møde, tillægger jeg det uhyre stor Betydning, at man har en dygtig og tilfreds Tjenestemandstand, thi det er jo alligevel saadan, at Tjeneste-

mændene paa mange Maader maa være med til at administrere de forskellige Opgaver, der ligger for i Samfundet, og det gælder da om, at man har gode Kræfter, der pligt-opfyldende vil tage Opgaven op. Og det maa jeg sige, at jeg synes, Tjenestemændene i det hele og store har gjort gennem Aarene, ogsaa i de vanskelige Tider. Derfor under jeg dem, at det maa lykkes os at føre dette Lovforslag gennem Rigsdagen og føre dette igennem hurtigst muligt.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som talte i Gaar om, at Loven af 1927 bestod endnu, i hvert Fald dens Virkninger, har for saa vidt Ret. I Øjeblikket har den ganske vist ingen Indflydelse paa Lønnen, men det kan den komme til at faa den Dag, det saakaldte Udgiftstal kommer op over 2 842. Det er ogsaa et af de Punkter, der har været megen Strid om i Kommissionen, og der er derfor ingen Grund til at tage dette Spørgsmaal frem nu. Hvis den Situation vil indtræde, vil der jo til den Tid blive Lejlighed til at tage det op igen. Det, jeg sagde om Loven af 1927, var, at den var traadt ud af Kraft ved den sidste Nedsættelse af Pristallet. Den Nedsættelse, som kommer nu ifølge det sidste Pristal, vilde jo være kommet efter Loven, som den var forud for 1927, det vil det ærede Medlem vel ikke bestride.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der talte paa Retsforbundets Vegne, havde ingen Tillid til de Beregninger, der var foretaget af Kommissionen. Naar man ser, hvor letsindigt det ærede Medlem omgaas med Tallene, kan man godt forstaa, at han derudfra ikke kan have synderlig Tillid til Tal, som andre har behandlet.

Jeg skal ikke komme ind paa at eftervise alle de fejlagtige Lønstigninger, det ærede Medlem nævnte, jeg skal blot lige nævne et Eksempel for at illustrere det. Det ærede Medlem sagde, at i Lønklasse 1. a., altsaa de allerhøjeste Lønninger, havde Lønnen tidligere været 12 600 Kr., nu var den sat op til 15 000 Kr. Forholdet er det, at i den allerhøjeste Lønklasse paa 15 000 Kr. er der 12 Tjenestemænd, men efter den nugældende Lønningslov¹⁹²⁷ er der 1 Lønning paa 19 200 Kr., 2 paa 18 000 Kr. og 9 paa 15 000 Kr., saaledes at der altsaa ogsaa nu er 12 Tjenestemandslønninger, som ligger